

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Savienības tiesību normas, īpaši Trešās dzīvības apdrošināšanas direktīvas⁽¹⁾ 31. pants un Otrās dzīvības apdrošināšanas direktīvas⁽²⁾ 15. panta 1. punkts kopsakarā, attiecīgi, ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 38. pantu, nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, atbilstoši kuram patērētājiem paredzēta pilnīga informācija tiek sniegta tikai pēc patērētāja pieteikuma apstrādes, proti, kopā ar apdrošināšanas polisi ("[apdrošināšanas] polisi izsniegšanas" modelis)? Ja atbilde ir apstiprinoša – vai tikai no šī viena apstākļa izriet patērētāja tiesības iebilst, t.i., tiesības atcelt apdrošināšanas līgumu? Vai šādu tiesību rašanos varētu nepieļaut iebildums par tiesību zaudēšanu vai tiesību ļaunprātīgu izmantošanu?
- 2) Vai apdrošinātājam, kurš patērētājam vai nu nav sniedzis informāciju par viņa tiesībām iebilst vai arī ir sniedzis kļūdainu informāciju, ir liegts attiecībā uz no iepriekš minētā izrietošajām patērētāja tiesībām, īpaši tiesībām iebilst, atsaukties uz tiesību zaudēšanu vai tiesību ļaunprātīgu izmantošanu?
- 3) Vai apdrošinātājam, kurš patērētājam nav sniedzis viņam paredzētu informāciju vai arī ir sniedzis nepilnīgu vai kļūdainu informāciju, ir liegts attiecībā uz no iepriekš minētā izrietošajām patērētāja tiesībām, īpaši tiesībām iebilst, atsaukties uz tiesību zaudēšanu vai tiesību ļaunprātīgu izmantošanu?
- 4) Vai Savienības tiesību normas, īpaši Otrās dzīvības apdrošināšanas direktīvas 15. panta 1. punkts, Trešās dzīvības apdrošināšanas direktīvas 31. pants un Direktīvas 2002/83⁽³⁾ 35. panta 1. punkts kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 38. pantu, nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu vai judikatūru, saskaņā ar kuru apdrošinājumaņēmējam – pēc viņa tiesību iebilst pamatotas izmantošanas – nosaka faktu izklāsta un pierādīšanas pienākumu, lai aprēķinātu pašas apdrošināšanas sabiedrības gūto labumu? Vai tad, ja šādi sadalīts faktu izklāsta un pierādīšanas pienākums ir pieņemams, Savienības tiesību normas, primāri – efektivitātes princips, prasa, lai apdrošinājumaņēmējs pretim iegūtu tiesības pieprasīt no apdrošinātāja informāciju vai saņemt citus atvieglojumus, kas viņam ļautu īstenot savas tiesības?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 92/96/EEK (1992. gada 10. novembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo dzīvības apdrošināšanu un par grozījumiem Direktīvā 79/267/EEK un Direktīvā 90/619/EEK (Trešās dzīvības apdrošināšanas direktīva) (OV 1992, L 360, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Otrā Direktīva 90/619/EEK (1990. gada 8. novembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo dzīvības apdrošināšanu un par noteikumiem pakalpojumu sniegšanas brīvības efektīvākai izmantošanai, un ar ko groza Direktīvu 79/267/EEK (OV 1990, L 330, 50. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un [P]adomes Direktīva 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dzīvības apdrošināšanu (OV 2002, L 345, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 24. novembra iesniedza Sofijski gradski sad (Bulgārija) – kriminālprocess

(Lieta C-722/22)

(2023/C 45/21)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofijski gradski sad

Prejudiciālie jautājumi

Vai ar Pamatlēmuma 2005/212⁽¹⁾ 2. pantu kopsakarā ar 1. panta trešo ievilkumu ir saderīga tāda valsts likuma interpretācija, saskaņā ar kuru kravas automašīna (vilcējs un piekabe), ko organizētas grupas dalībnieki ir izmantojuši akcīzes preču (cigarešu) bez nodokļa markas glabāšanai un pārvadāšanai lielā apmērā, nav konfiscējama kā nozieguma rīks?

⁽¹⁾ Padomes Pamatlēmums 2005/212/TI (2005. gada 24. februāris) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskāciju (OV 2005, L 68, 49. lpp.).